

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 24 marca 1923 r.

w przedmiocie kosztów sądowych i opłat w województwach: poznańskim i pomorskiem.

Art. 1. Niemiecka ustawa o kosztach sądowych z dnia 18 czerwca 1878 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. 1878 r. str. 141, 1881 str. 178, 1898 str. 659, 1909 str. 475, 1916 str. 1263) ulega zmianom następującym:

I. Cyfry:

- a) określające najniższą i najwyższą granicę wymiaru (§ 80 b ust. 1 i 2),
- b) określające opłaty stałe i wysokość zaliczki (§ 68 ust. 1, §§ 69, 70, 71, 72, 75, 80, 83 ust. 1 i 2, § 85 ust. 3),

c) określające wartość przedmiotu sporu przy roszczeniach innych, niż majątkowe oraz najniższą i najwyższą granicę jej oznaczenia (§ 10 ust. 1)—podwyższa się dwa tysiące razy.

II. § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Żądanie dodatkowe kosztów sądowych z powodu mylnego wymiaru jest dopuszczalne tylko wtedy, jeżeli o wymiarze sprostowanym zawiadomiono zobowiązanego do zapłaty przed upływem trzeciego roku kalendarzowego po prawomocnem lub ostatecznem załatwieniu postępowania”.

III. § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższa kwota opłaty wynosi, nie naruszając przepisu § 59 ust. 3,—czteryście marek.

Kwoty marek niepodzielne przez 10 zaokrągla się wwyż do kwoty podzielnej przez 10, a sumę ostateczną rachunku wwyż do kwoty podzielnej przez sto”.

IV. Ustęp drugi § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pełna opłata wynosi przy przedmiotach o wartości:

1)	do 20 tys. mk. włącznie	2.000 mk.
2)	powyżej 20 tys. mk. „ 60 „ „	3.000 „
3)	„ 60 „ „ „ 120 „ „	6.000 „
4)	„ 120 „ „ „ 200 „ „	9.000 „
5)	„ 200 „ „ „ 300 „ „	15.000 „
6)	„ 300 „ „ „ 450 „ „	20.000 „
7)	„ 450 „ „ „ 650 „ „	25.000 „
8)	„ 650 „ „ „ 900 „ „	35.000 „
9)	„ 900 „ „ „ 1.200 „ „	45.000 „
10)	„ 1.200 „ „ „ 1.600 „ „	55.000 „
11)	„ 1.600 „ „ „ 2.100 „ „	65.000 „
12)	„ 2.100 „ „ „ 2.700 „ „	75.000 „
13)	„ 2.700 „ „ „ 3.400 „ „	90.000 „
14)	„ 3.400 „ „ „ 4.300 „ „	105.000 „
15)	„ 4.300 „ „ „ 5.400 „ „	125.000 „
16)	„ 5.400 „ „ „ 6.700 „ „	145.000 „
17)	„ 6.700 „ „ „ 8.200 „ „	155.000 „
18)	„ 8.200 „ „ „ 10milj. „ „	180.000 „

Dalsze klasy wartości podnosi się po 2.000.000 mk. a stawki opłat w stopniach do 100.000.000 mk. włącznie po 30.000 mk., zaś powyżej 100 milionów po 20.000 mk.”

V. § 62 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za postępowanie w pierwszej instancji pobiera się, jeżeli nałożono grzywnę lub karę pozbawienia wolności, w wymiarze:

1)	do 20.000 mk. włącznie lub 1 do 10 dni włącznie	10.000 mk.
2)	powyżej 20.000 mk. do 30.000 mk. włącznie lub powyżej 10 do 14 dni włącznie	20.000 „
3)	powyżej 30.000 mk. do 60.000 mk. włącznie lub powyżej 14 dni do 4 tygodni włącznie	40.000 „
4)	powyżej 60.000 mk. do 150.000 mk. włącznie lub powyżej 4 do 6 tygodni włącznie	60.000 „
5)	powyżej 150.000 mk. do 300.000 mk. włącznie lub powyżej 6 tygodni do 3 miesięcy włącznie	90.000 „
6)	powyżej 300.000 mk. do 500.000 mk. włącznie lub powyżej 3 do 6 miesięcy włącznie	120.000 „
7)	powyżej 500.000 do 1.000.000 mk. włącznie lub powyżej 6 miesięcy do 1 roku włącznie	150.000 „
8)	powyżej 1.000.000 marek do 1.500.000 mk. włącznie lub powyżej 1 do 2 lat włącznie	200.000 „
9)	powyżej 1.500.000 marek do 3.000.000 mk. włącznie lub powyżej 2 do 3 lat włącznie	260.000 „
10)	powyżej 3.000.000 marek lub powyżej 3 do 10 lat włącznie	360.000 „
11)	jeżeli nałożono cięższą karę.	600.000 „

Jeżeli orzeczono nagane, opłata wynosi 10.000 „

a jeżeli orzeczono wyłącznie utratę obywatelskich praw honorowych wogóle lub utratę poszczególnych obywatelskich praw honorowych opłata wynosi 90.000 „

VI. W § 79 ustępie pierwszym liczby 2 i 7 otrzymują brzmienie następujące:

„2. Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz wszelkie wydatki, połączone z doręczeniami z urzędu”.

„7. Koszty przewozu osób, zwierząt i rzeczy oraz przechowywania rzeczy i przechowywania i karmienia zwierząt”.

VII. § 80 a) uchyla się.

Art. 2. Pruska ustawa o kosztach sądowych z dnia 25 lipca 1910 r. (Zbiór Ustaw 1910 str. 184 i 1917 str. 17) ulega zmianom następującym:

I. Cyfry:

- określające najniższą i najwyższą granicę wymiaru (§ 40 ustęp 5 i 6, § 48 ustęp 3, § 51 ustęp 1 i 2, § 52 ustęp 1, § 53 ustęp 1, §§ 54, 75 ustęp 1, §§ 82, 105, 114 i 120 L. 3),
- określające opłaty stałe (§ 71, § 75 ustęp 2, §§ 106, 108, 110, 113 i 117 ustęp 1),
- określające wartość przedmiotu przy roszczeniach innych, niż majątkowe, oraz najniższą i najwyższą granicę ich oznaczenia (§§ 23, 40 ustęp 4, § 48 ustęp 2),
- będące podstawą wymiaru opłat tudzież kwoty samych opłat (§§ 50, 51 ustęp 2, § 92 ustęp 1, § 96 № 2),
- określające kwotę marek w §§ 13, ustęp 4, 17 ustęp 2, § 95 ustęp 2, § 117 ustęp 2, — podwyższa się dwa tysiące razy.

II. § 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„Żądanie dodatkowe kosztów sądowych z powodu mylnego wymiaru jest dopuszczalne tylko wtedy, jeżeli o wymiarze sprostowanym zawiadomiono zobowiązanego do zapłaty przed upływem trzeciego roku kalendarzowego po ostatecznem załatwieniu czynności”.

III. W § 27 w zdaniu drugim ustępu pierwszego słowa: „lub gdy suma, będąca przedmiotem zażalenia, nie przewyższa kwoty 50 mk.” — zastępuje się słowami: „lub gdy suma zażalenia nie przewyższa kwoty, oznaczonej w § 568 p. c”.

IV. § 32 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższa kwota opłaty wynosi 1.000 mk., o ile w tej ustawie nie ustanowiono innej najniższej kwoty opłaty.

Kwoty marek niepodzielne przez 10 zaokrągla się wzwyż do kwoty marek podzielnej przez 10, a sumę ostateczną każdego rachunku wzwyż do kwoty marek podzielnej przez sto.

Opłaty, które są wyznaczone dla kwot 800.000, 1.000.000, 2.000.000, 4.000.000 mk. (§§ 92, 96), oblicza się w pełnej kwocie także za nadwyżki powyższych kwot.

W przedmiocie zaokrąglenia wymiarów stemplowych mają zastosowanie przepisy ustawy stemplowej”.

V. W § 33 ustępy 2 i 3 otrzymują brzmienie następujące:

„Pełna opłata wynosi przy przedmiotach o wartości:

1)	do 20 tys. mk. włącznie	2.000 mk.
2)	powyżej 20 tys. mk. „ 60 „ „	3.000 „
3)	„ 60 „ „ „ 120 „ „	4.000 „
4)	„ 120 „ „ „ 200 „ „	5.000 „
5)	„ 200 „ „ „ 300 „ „	6.000 „

6)	pow. 300 tys. mk. do 450 tys. mk. włącznie 8.000 mk.	32)	pow. 50 milj. mk. do 60 milj. mk. włącz. 320.000 mk.
7)	" 450 " " " 650 " " " 10.000 "	33)	" 60 " " " 70 " " " 365.000 "
8)	" 650 " " " 900 " " " 12.000 "	34)	" 70 " " " 80 " " " 410.000 "
9)	" 900 " " " 1.200 " " " 15.000 "	35)	" 80 " " " 90 " " " 455.000 "
10)	" 1.200 " " " 1.600 " " " 19.000 "	36)	" 90 " " " 100 " " " 500.000 "
11)	" 1.600 " " " 2.100 " " " 24.000 "		
12)	" 2.100 " " " 2.700 " " " 29.000 "		Dalsze klasy wartości podnosi się po 10 miljo-
13)	" 2.700 " " " 3.400 " " " 34.000 "		nów mk., a stawki opłat po 50.000 mk."
14)	" 3.400 " " " 4.300 " " " 39.000 "		VI. Ustęp pierwszy § 47 otrzymuje brzmienie
15)	" 4.300 " " " 5.400 " " " 44.000 "		następujące:
16)	" 5.400 " " " 6.700 " " " 50.000 "		"Za przetarg rzeczy ruchomych, pól stoj-
17)	" 6.700 " " " 8.200 " " " 60.000 "		ących i drzewa na pniu, tudzież wierzytelności i in-
18)	" 8.200 " " " 10 milj. " " " 70.000 "		nych praw majątkowych pobiera się według obliczo-
19)	" 10 milj. " " " 12 " " " 80.000 "		nej łącznie wartości przedmiotów:
20)	" 12 " " " 14 " " " 90.000 "		od kwoty do 100.000 mk. 6 od sta
21)	" 14 " " " 16 " " " 100.000 "		powyżej 100.000 mk. " 300.000 " 4 " "
22)	" 16 " " " 18 " " " 110.000 "		" 300.000 " " 1.000.000 " 2 " "
23)	" 18 " " " 20 " " " 120.000 "		" 1.000.000 " " 5.000.000 " 1 " "
24)	" 20 " " " 22 " " " 130.000 "		" 5.000.000 " " 10.000.000 " 1/2 " "
25)	" 22 " " " 24 " " " 140.000 "		" 10.000.000 " " " 1/6 " "
26)	" 24 " " " 26 " " " 150.000 "		ale nie niżej 4.000 mk. Opłaty podnosi się w stop-
27)	" 26 " " " 28 " " " 160.000 "		niach po 1.000 mk., przyczem kwoty opłat zaokrągla
28)	" 28 " " " 30 " " " 170.000 "		się do pełnych 100 mk."
29)	" 30 " " " 35 " " " 195.000 "		VII. § 57 otrzymuje brzmienie następujące:
30)	" 35 " " " 40 " " " 220.000 "		"W sprawach hipotecznych, o ile nie przewi-
31)	" 40 " " " 50 " " " 270.000 "		dziano wyjątków, pobiera się pełną opłatę:

Przy wartości przedmiotu.

Według skali A. Według skali B.

		do	20.000	mk. włącznie	2.000	mk.	1.000	mk.
1.			20.000	mk. włącznie	2.000	mk.	1.000	mk.
2.	powyżej	20.000	mk. "	60.000	" "	3.000	"	2.000
3.	"	60.000	" "	120.000	" "	4.000	"	3.000
4.	"	120.000	" "	200.000	" "	5.000	"	4.000
5.	"	200.000	" "	300.000	" "	6.000	"	5.000
6.	"	300.000	" "	450.000	" "	7.000	"	6.000
7.	"	450.000	" "	650.000	" "	9.000	"	7.000
8.	"	650.000	" "	900.000	" "	11.000	"	9.000
9.	"	900.000	" "	1.200.000	" "	15.000	"	12.000
10.	"	1.200.000	" "	1.600.000	" "	20.000	"	16.000
11.	"	1.600.000	" "	2.100.000	" "	25.000	"	21.000
12.	"	2.100.000	" "	2.700.000	" "	32.000	"	26.000
13.	"	2.700.000	" "	3.400.000	" "	40.000	"	33.000
14.	"	3.400.000	" "	4.300.000	" "	50.000	"	41.000
15.	"	4.300.000	" "	5.400.000	" "	62.000	"	50.000
16.	"	5.400.000	" "	6.700.000	" "	75.000	"	61.000
17.	"	6.700.000	" "	8.200.000	" "	90.000	"	74.000
18.	"	8.200.000	" "	10 milionów	" "	109.000	"	90.000
19.	"	10 milionów	" "	12	" "	130.000	"	107.000
20.	"	12	" "	14	" "	150.000	"	124.000
21.	"	14	" "	16	" "	171.000	"	143.000
22.	"	16	" "	18	" "	192.000	"	159.000
23.	"	18	" "	20	" "	213.000	"	176.000
24.	"	20	" "	22	" "	233.000	"	193.000
25.	"	22	" "	24	" "	253.000	"	210.000
26.	"	24	" "	26	" "	273.000	"	227.000
27.	"	26	" "	28	" "	293.000	"	245.000
28.	"	28	" "	30	" "	313.000	"	263.000
29.	"	30	" "	35	" "	363.000	"	306.000
30.	"	35	" "	40	" "	414.000	"	349.000
31.	"	40	" "	50	" "	511.000	"	431.000
32.	"	50	" "	60	" "	608.000	"	514.000
33.	"	60	" "	70	" "	706.000	"	597.000
34.	"	70	" "	80	" "	804.000	"	681.000
35.	"	80	" "	90	" "	902.000	"	765.000
36.	"	90	" "	100	" "	1.000.000	"	850.000

Dalsze klasy wartości podnosi się po 10.000.000 mk., a stawki opłat po 80.000 mk.”.

VIII. § 72 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za wpisy do rejestru handlowego pobierane będą następujące opłaty: 1) przy firmach handlowych pojedynczych:

a) za wciągnięcie firmy (pierwszy wpis)

I. kategoria handlowa	mk.	60.000
II. „ „	„	20.000
III. „ „	„	10.000
IV. „ „	„	5.000
I. kategoria przemysłowa	mk.	75.000
II. „ „	„	60.000
III. „ „	„	45.000
IV. „ „	„	30.000
V. „ „	„	18.000
VI. „ „	„	12.000
VII. „ „	„	5.000
przedsiębiorstwo żegluga	„	60.000

osobiste zajęcia przemysłowe (dodatek V do art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 17 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 140). „ 20.000

b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych pod lit. c) i d) ustępu niniejszego oraz w ustępach 5 i 6 połowę opłaty, określonej w ustępie a),

c) za wpis o zmianie siedziby i wpis zakładu filjalnego do rejestru zakładu głównego — 2/10 tej opłaty,

d) za wykreślenie firmy — 3/10 tej opłaty;

2) przy spółkach jawnych handlowych, spółkach komandytowych, spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością oraz osobach prawniczych, podlegających obowiązkowi zarejestrowania ze względu na przedmiot lub rodzaj przedsiębiorstwa oraz jego rozmiar:

a) za pierwszy wpis przy kapitale zakładowym do 500.000 mk. włącznie — podwójną opłatę, określoną w ustępie 1 a) stosownie do kategorii handlowej lub przemysłowej, przy kapitale zaś powyżej 500.000 mk. — po 10 mk. od każdego następnego 10.000 mk., przyczem niepełne 10.000 mk. uważa się za pełne,

b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych pod lit. c) i d) niniejszego ustępu oraz w ustępach 5 i 6 — 6/10 opłaty, określonej w ustępie 1 a),

c) za wpis o zmianę siedziby i wpis zakładu filjalnego do rejestru zakładu głównego — 2/10 tej opłaty,

d) za wykreślenie firmy — 4/10 tej opłaty;

3) przy товариствach акcyjних i акcyjно-командытовых:

a) za pierwszy wpis przy kapitale zakładowym do 500.000 mk. potrójną opłatę, określoną w ustępie 1 a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej, stosownie do charakteru przedsiębiorstwa, przy kapitale zakładowym powyżej 500.000 mk. po 125 mk. od każdego następnego 100.000 mk., licząc niepełne 100.000 mk. za pełne,

b) za wpis o powiększenie kapitału zakładowego — opłatę, określoną pod lit. a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje powiększony; przy zmniejszeniu kapitału — połowę opłaty, określonej pod lit. a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje zmniejszony; w razie powiększenia kapitału zakładowego drogą przeszacowania ksiązkowej wartości majątku: połowę opłaty, określonej w ustępie a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje powiększony,

c) za wszelkie inne wpisy, z wyjątkiem wymienionych w ustępie 5 i 6, połowę opłaty, przewidzianej w ustępie 1 a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej;

4) przy współdzielnich:

a) za pierwszy wpis 4.000 mk.,

b) za wpis o zmianie statutu i za wykreślenie firmy 2.000 „ ;

c) za każdy inny wpis 1.000 „ ;

5) za wciągnięcie do rejestru handlowego firmy zakładu filjalnego, jeżeli zakład główny znajduje się w kraju, pobiera się następujące opłaty:

a) od firm handlowych pojedynczych — opłatę, określoną w ustępie 1 a),

b) od spółek jawnych handlowych, spółek komandytowych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz osób prawniczych, wymienionych w ustępie 2, — 1½ opłaty, określonej w ustępie 1 a),

c) od товариств акcyjних i акcyjно-командытовых — podwójną opłatę, określoną w ustępie 1 a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej,

d) od spółdzielni — opłatę, określoną w ustępie 4 a),

e) za każdy następny wpis do rejestru zakładu filjalnego — opłaty, określone za także wpisy dla zakładu głównego.

Jeżeli zakład filjalny należy do innej kategorii podatku przemysłowego, niż zakład główny, to opłaty powyższe oblicza się według kategorii zakładu filjalnego.

6) Za pierwszy wpis zakładu filjalnego, jeżeli zakład główny znajduje się zagranicą, pobiera się, o ile konwencje między państwowe nie zawierają postanowień odmiennych:

a) od firm handlowych pojedynczych — podwójną opłatę, określoną w ustępie 1 a),

b) od spółek jawnych handlowych, spółek komandytowych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz osób prawniczych, wymienionych w ustępie 2, — potrójną opłatę, określoną w ustępie 1 a),

c) od товариств акcyjних i акcyjно-командытовых — poczwórną opłatę, określoną w ustępie 1 a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej.

Za następne wpisy pobiera się opłaty, przewidziane za także wpisy dla przedsiębiorstw krajowych.

VII. § 73 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli pewne przedsiębiorstwo z powodu zwolnienia od podatku przemysłowego nie jest zaliczone

do żadnej kategorii, uważa się je celem wymiaru opłat za należące do tej kategorii, do której byłoby zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi”.

VIII. W § 76 dodaje się następujący ustęp:

„7. Za wciągnięcie wzmianki o oddziale spółdzielni do rejestru zakładu głównego spółdzielni, oraz za wpis, zgłoszony w myśl art. 76 ust. 2 ustawy o spółdzielniach”.

IX. W § 112 w ustępie pierwszym punkty 2, 5 i 8 mają opiewać:

„2. Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz wszelkie wydatki, połączone z doręczeniami z urzędu”.

„5. Djety i koszty podróży, należące się urzędnikom sądowym za czynności poza budynkiem sądowym”.

„8. Koszty przewozu osób, zwierząt i rzeczy oraz przechowywania rzeczy i przechowywania i karmienia zwierząt”.

X. Ustęp drugi § 114 uchyla się.

XI. § 116 uchyla się.

XII. § 123 otrzymuje brzmienie następujące:

„W sprawach, objętych tym rozdziałem, o ile nie przewidziano wyjątków—pobiera się opłatę według skali z § 8 niem. ustawy o kosztach sądowych”.

Art. 3. Pruska ordynacja w przedmiocie opłat notariuszów z dnia 25 lipca 1910 r. (Zb. Ust. z 1910 r. str. 233 i z 1917 r. str. 17) ulega następującym zmianom:

I. Cyfry:

a) określające najniższą i najwyższą granicę wymiaru (§ 11 ustęp 1 i 2, § 14 ust. 2, § 20 ust. 1, § 22),

b) określające opłaty stałe (§ 12, § 19 ust. 2),

c) będące podstawą wymiaru opłat, tudzież kwoty samych opłat (§ 13 ust. 1 liczba 1), podwyższa się dwa tysiące razy.

II. § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższa kwota opłaty wynosi 3.000 mk., o ile w tej ustawie co do opłat inaczej nie postanowiono. Przy przetargach opłaty za udokumentowanie przybicia podwyższa się do tej najniższej kwoty tylko wtedy, gdy suma tych opłat w postępowaniu przetargowym nie dosięga 3.000 mk.

Kwoty marek niepodzielne przez 10 zaokrągla się wzwyż do kwoty podzielnej przez 10, a sumę ostatecznego rachunku do kwoty marek podzielnej przez 100”.

III. W § 19 uchyla się ustęp trzeci.

IV. W § 25 w ustępie czwartym słowa: „lub gdy suma zażalenia nie przewyższa kwoty 50 mk.” zastępuje się słowami: „lub gdy suma zażalenia nie przewyższa kwoty, oznaczonej w § 568 p. c.”.

V. W § 26 ustępy pierwszy i drugi otrzymują brzmienie następujące:

„Notariuszowi wolno umawiać się o wynagrodzenie odmiennie od postanowień niniejszej ustawy”.

Art. 4. Niemiecka ordynacja w przedmiocie opłat adwokatów z dnia 7 lipca 1879 r. (Dz. U. P. z 1879 r. str. 176, 1898 r. str. 692, 1909 str. 475, 1916 str. 1263) ulega następującym zmianom:

I. Cyfry:

a) określające najniższą i najwyższą granicę wymiaru (§ 76 ustęp 2 i 3),

b) określające opłaty stałe (§§ 63, 65, 67, 69) podwyższa się dwa tysiące razy.

II. § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższa kwota wszelkiej opłaty, którą się ma obliczyć wedle przepisów rozdziałów drugiego do czwartego, wynosi 2.000 mk.

Kwoty marek niepodzielne przez 10 zaokrągla się wzwyż do kwoty podzielnej przez 10, a sumę ostateczną rachunku wzwyż do kwoty marek podzielnej przez 100”.

III. § 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„W cywilnych sprawach spornych opłaty będą pobierane stosownie do wartości przedmiotu sporu według skali z § 8 niem. ustawy o kosztach sądowych”.

IV. W § 76 uchyla się ustęp piąty.

V. § 78 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy podróżach zawodowych otrzymuje adwokat, nie naruszając postanowień §§ 18, 37, 39 ust. 2 ord. adw., djety i koszty podróży w wysokości djet i kosztów podróży sędziego, należącego do II grupy uposażenia”.

VI. W § 79 uchyla się ustępy pierwszy i drugi.

VII. W § 87 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Za przyjęcie i wypłatę pieniędzy otrzymuje adwokat opłatę w wysokości:

po 1.000 mk. za każde choćby rozpoczęte 100.000 mk.—aż do kwoty 10 milionów,

po 500 mk. za każde dalsze choćby rozpoczęte 100.000 mk.—aż do kwoty 100 milionów,

po 300 mk. za każde dalsze choćby rozpoczęte 100.000 mk.

Art. 5. Pruska ustawa z dnia 21 marca 1919 r., zawierająca przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych (Zb. Ust. z 1910 r. str. 261, z 1917 r. str. 17), ulega zmianom następującym:

I. Cyfry:

a) określające opłaty stałe (art. 22),

b) określające najniższą i najwyższą granicę wymiaru opłat (art. 15 p. 2 i 3) podwyższa się dwa tysiące razy.

II. Art. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pełną opłatą w znaczeniu następnych przepisów jest opłata oznaczona w § 9 niemieckiej ordynacji co do opłat, z tą odmianą, że klasy wartości podnosi się od 10 milionów aż do 20 milionów mk. po 2 miliony mk., zaś od 20 milionów mk. po 5 milionów mk., a opłaty po 5.000 mk.”.

III. W art. 15 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Obok opłat może adwokat policzyć tylko konieczne gotowe wydatki. Za wykonanie robót pisarskich otrzymuje adwokat stawki ryczałtowe, o ile te roboty pisarskie wykonywa się w obrębie czynności, podlegającej opłacie”.

Art. 6. Niemiecka ustawa o opłatach komorników sądowych z dnia 24 czerwca 1878 r. (Dz. U. Rz. z 1878 r. str. 166, 1881 str. 178, 1898 str. 683, 1916 str. 1263) ulega następującym zmianom:

I. Cyfry:

a) określające najniższą i najwyższą granicę wymiaru (§ 4 ust. 2, § 6 ust. 3—§§ 10, 11 i 13),

b) określające opłaty stałe (§ 2—6 ust. 1, 2, §§ 8, 9 ust. 2 i 3, §§ 10, 17 ust. 1) podnosi się dwa tysiące razy.

II. Ustanowioną w § 4 ust. 1 skalę opłat zastępuje się następującą skalą:

powyżej kwoty	do kwoty	włącznie
	50.000 mk.	1.000 mk.
50.000 mk.	100.000 "	2.000 "
100.000 "	300.000 "	3.000 "
300.000 "	500.000 "	5.000 "
500.000 "	1.000.000 "	6.000 "
ponad kwotę 1.000.000 mk.		10.000 mk.

III. Ustanowioną w § 7 skalę opłat zastępuje się następującą skalą:

do kwoty uzyskanej ceny aż do	100.000	włącznie	5%
powyżej 100.000 "	300.000 "		3%
" 300.000 "	1.000.000 "		2%
" 1.000.000 "	5.000.000 "		1%
" 5.000.000 "			1/2%

nie niżej jednak, niż 2.000 mk.

Art. 7. Niemiecka ustawa o opłatach świadków i znawców z dnia 30 czerwca 1878 r. (Dz. U. Rz. str. 173 w brzmieniu obwieszczenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 9 lutego 1921 r. (Dz. U. Min. b. Dz. Pr. № 7, poz. 34) ulega następującym zmianom:

I. Ustęp pierwszy art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Świadek otrzymuje odszkodowanie za potrzebną stratę czasu w wysokości od 200 do 2.000 mk. za każdą rozpoczętą godzinę”.

II. Ustęp pierwszy art. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Znawca otrzymuje za swe czynności wynagrodzenie w miarę potrzebnej straty czasu w wysokości aż do 3.000 mk. za każdą rozpoczętą godzinę. Jeżeli jego czynność jest szczególnie trudną, wolno podwyższyć wynagrodzenie aż do wysokości 5.000 mk. za godzinę”.

III. Drugie zdanie art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„W innych wypadkach wynosi odszkodowanie za podróż 100 mk. za każdy rozpoczęty kilometr drogi tam i z powrotem”.

IV. Art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Odszkodowanie za wydatki, wywołane nieobecnością w miejscu pobytu, należy wymierzyć wedle osobistych stosunków świadka lub znawcy, nie powinno ono jednak przekraczać sumy 5.000 mk. za każdy dzień, przez który świadek lub znawca był nieobecny, a sumy 3.000 mk. za każdy nocleg poza miejscem pobytu”.

Art. 8. O ile przepisy innych ustaw powołują się na postanowienia, które w myśl art. 1 do 7 uległy zmianie, wstępują w ich miejsce odpowiednie postanowienia w brzmieniu powyższych artykułów.

Art. 9. Rada Ministrów może zarządzić podwyższenie lub obniżenie kwot, przewidzianych w ni-

niejszej ustawie, odpowiednio do stosunków walutowych.

Art. 10. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy jej stosują się także do wszystkich choćby dawniejszych czynności, spraw sądowych i wydatków, o ile wymiar według dotychczasowych ustaw jeszcze nie jest dokonany.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*